

III

знавамъ тѣхъ власть. Наши ти природни чювства и правила възставѣтъ противъ тѣхъ. Обрѣнемъ ли ся мы до умъ тѣ или до срьдце то всеждь срьщамы истый-тѣ приговоръ, кой то гы отворя. Напусто ми говорите че законы-ты освящавѣтъ таквѣ собственность. Има законъ по высокъ отъ всички-ти чловѣчески закони, єдинъ истый-тѣ за цѣль свѣтъ, єдинъ истый-тѣ за всички-ти времена; той є существовалъ още и прѣди она ва врѣмя, кога смѣлый-тѣ умъ на Колумба откры за єдиный-тѣ свѣтъ источникъ отъ силѣ богатство и познаниє, а за другой тѣ само не-исказано тегло и мѣжы; той существова и до днесъ. Тойзи законъ є написанъ съ перстъ Божий въ срьдце-то на чловѣка; и споредъ тойзи вѣченъ и неизмѣненъ законъ чловѣкъ, кой то мрази грабителство-то, крѣвопролитие-то, съ гнѣвъ ще отвергне прѣступнѣ-тѣ мысль, че чловѣкъ може да бѣде собственность на чловѣка.”

„Нищо не прибавямы до тыя думы. Прѣдавамы тѣхъ книгѣ на общество-то съ надѣждѣ, че таквѣ страшенъ грѣхъ скоро ще ся искорени, и че законници-ты на Съвернѣ Америкѣ скоро ще ся очистиѣтъ, отъ оныя страници, кой-то вносиѣтъ въ закони-ти ѣ срамъ и противорѣчие.”